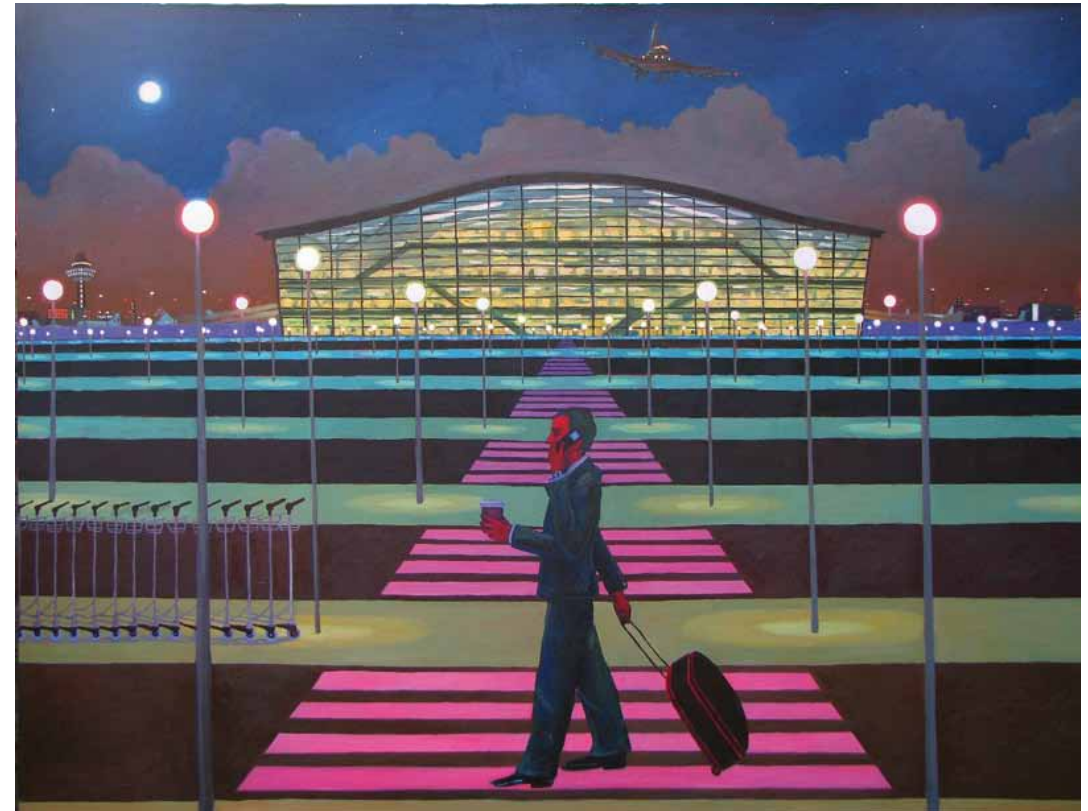

נעמי לשם

ניצן, מתוך הסדרה "מסלולים", 2007, צילום, הדפסת צבע, 120x120 ס"מ

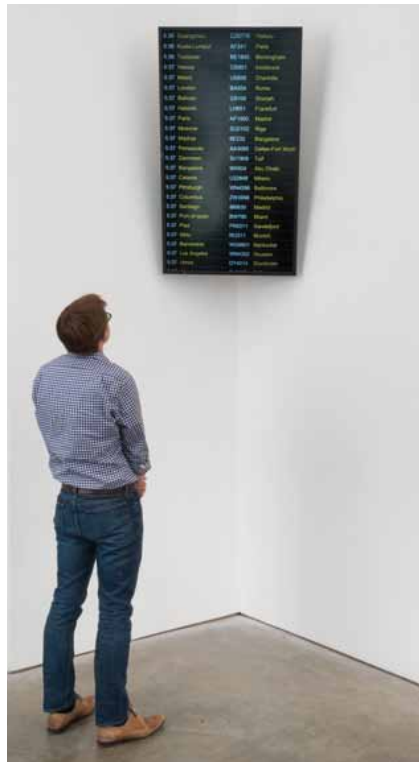
בסדרת התצלומים "מסלולים" מצולמות נערות על סף גיוס הניצבות במרכזם של מסלולי טיסה צה"ליים. שנה לפני שהתגייסה בתה הבכורה, יצאה לשם חמושה במצלמה אל בסיסי חיל האוויר השונים בארץ, ובכל אחד מהם צילמה נערה העומדת במרכז מסלול הטיסה הארוך. את כולן צילמה בשעות הצהריים החמות כשהן יחפות, בגבן למצלמה. גופן של הנערות צעיר, התנחלות שבהן צולמו - רצות לכיוון האופק, קופצות, עומדות בעמידה מתריסה - אומרות חיוניות ועלומים. תחתיהן המסלול השחור הלוחט מחום, מעליהן השמים הכחולים, ובקו האופק - רצועה צרה של נוף ישראלי. התצלומים פסטורליים למראית עין, משרדים חופשי, דינמיות ורעננות, "אלא שמסלולים אלה טייסים יוצאים לאימונים או למשימות של הרג. כך כורכת לשם חיים במוות ואופטימיות וחיוניות בתחושת האיום העולה מול הגיוס המתקרב, ומציירת תמונה מורכבת של המציאות הצבאית והפוליטית בארץ".

Martin John Callanan

"Departure of All", 2013, מסך LCD, מחשב ותוכנת מחשב, 91.4x49.9x40 ס"מ
באדיבות האמן וגלריה James Cohan, ניו יורק/שנחאי

האמן הבריטי הקונספטואלי Martin John Callanan מושפע בעבודותיו ממערכות חברתיות ושלטוניות המעצבות את חיינו וחוקר את מקומו של הפרט בתוך המערכות האלה. לא אחת הוא מפנה בקשות מידע לשלטונות או לתאגיד ענק בינלאומיים, ואוסף הנתונים הרחב שהוא מפיק במחקריו משמש כבסיס לעבודותיו וכמראה המשקפת את העולם הרחב. בעבודה "Departure of All" (כל הטיסות היוצאות) נראה לוח טיסות המציג מידע חי על כל טיסה שממריאה מכל נמל תעופה בינלאומי בעולם בזמן תצוגתה של העבודה. המידע מתחלף על הלוח במהירות גבוהה, וההמתנה המוכרת מול לוח הטיסות בשדה התעופה מתחלפת בורם מואץ ומסחרר של נתוני טיסות, המקבל תוקף מעצם הידיעה כי מדובר בטיסות אמיתיות חסות ליעדים אמיתיים בזמן אמת. "בעבודה זו אני מתעניין במה שאינפורמציה זו מייצגת", אומר האמן, "58 טיסות בכל דקה מייצגות כ-400,000 אנשים הממריאים לאוויר בחלקים שונים של העולם והוצאה של מאות מיליוני דולרים מדי רגע". הצגת העבודה - שנראית כלוח טיסות לכל דבר - בתוך חלל של גלריה - שאף הוא בדומה לחלל שדה התעופה מתפקד כמרחב ניטרלי, זירה זמנית ומקום מעבר - מספקת לעבודה הקשר הולם, טוענת אותה במשנה תוקף וזומינה מחשבה על ההשפעה הפסיכולוגית של החוקיות והנהלים במקומות כאלה על המבקרים בהם.

גבריאלה שוץ

"Multitasking", 2012, שמן על בד, 124x164 ס"מ

בסדרת הציורים "Non Place" (לא מקום) מתארת גבריאלה שוץ מקומות מוכרים כמו סופרמרקטים, כבישים מהירים או שדות תעופה, הנחשבים בשיח הפוסט-מודרניסטי כ-"Non Place" - אזורים מעבר המובילים ממקום למקום ולכן אינם נחשבים למקומות בעלי משמעות בפני עצמם. אלה הם מקומות סגורים המייצרים סביבות לא אישיות, שהחוקיות ואופן ההתנהלות בהם ברורים ומוכרים לכל, והם משקפים את עניינה של האמנית באופן שבו מערכות קפיטליסטיות מנהלות את חיינו בכל מקום בעולם המערבי. טרמינל שדה התעופה ברקע הציור מבוסס על מבנה הטרמינל בשדה התעופה בהי'רו, לונדון, אולם מגדלי הפיקוח הם משרה אחר, וגם מבנה הכניסה אינו קיים במציאות. "זהו אינו מקום מסוים, ולכן יכול להיות כל מקום", היא אומרת. במריכה של כל עבודה מופיעה דמות אנושית בודדת על רקע שדה התעופה, הנראית שקועה בשיחת טלפון, מסמסת או שותה קפה בהליכה, נוכחת לא נוכחת, מנותקת מנטלית מסביבתה הפיזית. בכך הופכים שדות התעופה של שוץ, כמו שאר המרחבים שהיא מציירת בסדרה, לייצוגים כלליים של תופעות אנושיות וחברתיות אוניברסליות.